

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 lipca 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w pierwszym okresie przejściowym.

Na podstawie art 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, które w myśl art. 50 do 53 powołanej wyżej ustawy obowiązane są przedłożyć władzy skarbowej zgłoszenia w tychże artykułach szczegółowo omówione, winny to uczynić najpóźniej do 29 lipca 1922 r. włącznie.

Należycie i we wszystkich szczegółach wypełnione doniesienia składać należy w przynależnym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych w dwóch równobrzmiących egzemplarzach z których jeden po potwierdzeniu daty doręczenia przez urząd akcyz i monopolów zostanie przez tenże ostatni zwrócony zgłaszającemu się i służyć mu ma jako dowód złożenia doniesienia.

Prócz powyżej wymienionego zgłoszenia winien jest każdy producent i każdy sprzedawca wyrobów tytoniowych, przedłożyć równocześnie również w dwóch egzemplarzach deklarację tej treści, czy ubiega się o zezwolenie na dalszą produkcję, względnie sprzedaż wyrobów tytoniowych. Urząd akcyz i monopolów podda przedłożone sobie zgłoszenia szczegółowemu zbadaniu na miejscu, uwidoczni wyniki sprawdzenia na oryginale doniesienia i prześle je drogą służbową w ciągu 14 dni odnośnej izbie skarbowej.

Z osobami, które obowiązkowi wyrażonemu w art. 50 do 53 w terminie zadość nie uczynią spisie urząd akcyz i monopolów odpowiednie protokoły i wraz ze sprawozdaniem służbowem przedłoży je przełożonej izbie skarbowej.

Ta ostatnia po uczynieniu odpowiednich adnotacji prześle w najrychlejszym terminie wszystkie zgłoszenia swojego okręgu wzaz z ewentualnymi protokołami Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

§ 2. Fabrykanci i sprzedawcy wyrobów tytoniowych, posiadający w swem ręku potwierdzone przez władzę skarbową egzemplarze doniesienia, są uprawnieni do dalszej produkcji względnie sprzedaży na warunkach poniżej określonych aż do czasu decyzji Ministra Skarbu w sprawie ewentualnego zatwierdzenia koncesji.

Fabrykantom, którym koncesja na dalszą produkcję nie zostanie udzielona, wyznaczony będzie w każdym wypadku osobno termin przymusowej likwidacji przedsiębiorstwa przy uwzględnieniu stosunków lokalnych.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych niezatwierdzeni na przyszłość, będą mogli po myśli art. 59 ustawy sprzedawać posiadane zapasy aż do wyczerpania, nie dłużej jednak, niż do 29 grudnia 1922 r.

§ 3. Okres czasu potrzebny do rozpatrzenia i załatwienia doniesień, wymienionych w § 1 do 3 niniejszego rozporządzenia stanowić będzie pierwszy etap czasu przejściowego, przewidzianego w art. 50 do 59 ustawy o monopolu tytoniowym. Długość tego etapu przewiduje się do 31 października 1922 r. Okres ten przeznaczony będzie w pierwszym rzędzie na ujednostajnienie warunków produkcji i sprzedaży wyrobów tytoniowych we wszystkich dzielnicach Państwa Polskiego ze szczególnem uwzględnieniem b. zaboru pruskiego i ziemi wileńskiej, jako dzielnic, w których obowiązywał dotąd system akcyzowy opodatkowania tytoniu.

§ 4. Wszyscy fabrykanci wyrobów tytoniowych, posiadający w dniu wejścia w życie ustawy monopolowej, czynne, przez kompetentne władze zatwierdzone przedsiębiorstwa na obszarze b. Królestwa Polskiego, b. zaboru pruskiego, ziemi wileńskiej i ziem przyłączonych do Polski na mocy traktatu ryskiego, mogą prowadzić dalszą fabrykację wyrobów tytoniowych na mocy osobnych kontraktów, które każdy poszczególny fabrykant spisz z władzą skarbową na zasadach poniżej wyliczonych. Schemat kontraktu przesłany zostanie przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego izbom skarbowym, które posługując się tym wzorem spiszą umowy z fabrykantami swojego okręgu.

Pierwsze umowy mają mieć ważność od 1 sierpnia do 31 października 1922 r. z zastrzeżeniem, w osobnej klauzuli zawartej, iż w razie konieczności zmiany cennika, może być ten ostatni zmieniony na podstawie kalkulacji przemysłowej, przedłożonej najpóźniej 15 dni przed upływem miesiąca kalendarzowego.

§ 5. Zasadniczymi warunkami umowy są następujące postanowienia:

1) zysk monopolowy przypadający Skarbowi od fabrykantów prywatnych wynosi we wszystkich wymienionych wyżej dzielnicach Państwa Polskiego:

a) od papierosów wszystkich gatunków oraz od tytoniu krajanego gatunku średniego 50% detalicznej ceny sprzedaży,

b) od tytoniu krajanego gatunków wyższych 55% powyższej ceny,

c) od cygar i cygaretek 25% jak powyżej,

d) od tabaki do zazywania i od tytoniu do żucia 25% jak powyżej.

2) Poszczególne rodzaje wyrobów tytoniowych mają być jednolicie we wszystkich fabrykach podzielone na gatunki ze stale wyznaczoną ceną sprzedażną, a mianowicie:

a) papierosy:

gatunek „średni A”
 „ „ „przedni B”
 „ „ „ „ A”
 „ „ „najprzedniejszy B”
 „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ „ A”

b) tytonie krajane:

gatunek „średni B”
 „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ „ przedni”
 „ „ „ „ „ najprzedniejszy”

c) machorka — tylko jeden gatunek;

d) cygara:

gatunek „średni A”
 „ „ „przedni B”
 „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ „ najprzedniejszy B”
 „ „ „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ „ „ „ A”
 „ „ „ „ „ „ „ A”

e) cygaretki:

gatunek „średni”
 „ „ „przedni”

f) tabaka do zazywania:

gatunek „średni”
 „ „ „przedni”

d) tytoni do żucia — jeden gatunek.

Na każdy z powyższych gatunków wyrobów tytoniowych dopuszcza się tylko 2 formaty różne, zaś dla każdego formatu tylko jedną nazwę z wyjątkiem cygar, dla których dopuszcza się tymczasowo po 3 formaty. Gatunek każdego wyrobu obok jego ceny detalicznej musi być wydrukowany na każdym opakowaniu napisem wyraźnym w oko wpadającym.

3) cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych według powyższej klasyfikacji ustanowi Minister Skarbu na wniosek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego na podstawie kalkulacji przedłożonych przez prywatnych fabrykantów, a przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego (władzę skarbową) sprawdzonych.

Na pierwszy okres umów (vide § 4) ustanawia się następujący cennik dla wyrobów fabryk prywatnych:

a) papierosy:

gatunek „średni A”	mk.	8.50	za sztukę
„ „ „przedni B”	„	10.—	„ „
„ „ „ „ A”	„	12.—	„ „
„ „ „najprzedniejszy B”	„	15.—	„ „
„ „ „ „ A”	„	18.—	„ „
„ „ „ „ „ „ A”	„	20.—	„ „
„ „ „ „ „ „ „ A”	„	25.—	„ „

b) tytoń krajane:	
gatunek „średni B” (tytoń fajkowy) mk.	4.800 za 1 kg.
„ „ „ „ A”	7.600 „ „ „
„ „ „ „ „przedni”	10.000 „ „ „
„ „ „ „ „najprzedniejszy”	13.000 „ „ „
c) machorka mk.	4.000 za 1 kg.

Cennik cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia ustanowi się osobnym rozporządzeniem.

4) wyroby tytoniowe mogą być puszczone w obieg handlowy w następujących opakowaniach:

- a) papierosy
po 20, 50 i 100 sztuk
- b) tytoń krajany
po 50 i 100 gramów
- c) machorka
po 50 i 100 gramów
- d) cygara
po 5, 10, 25 i 50 sztuk

(co do fabryk w b. dzielnicy pruskiej patrz ustęp 13 tego paragrafu)

- e) cygaretki (jak powyżej)
- f) tabaka do zażywania
po 50, 100 i 500 gram. (jak powyżej)
- g) tytoń do żucia
500 gramów (jak powyżej).

5) tytoń fajkowy umieszczony w taryfie jako tytoń krajany gatunku średni B winien być krajany na szerokość conajmniej 2 milimetrów.

6) waga tytoniu w papierosach oraz waga cygar ma być dla każdego gatunku podana do umowy. Minimalna waga tytoniu w 1.000 sztuk papierosów winna wynosić 500 gramów z dopuszczalnym wahaniami 12%.

7) Ustalone jak powyżej do oznaczonych gatunków i cen wyroby tytoniowe wolno fabrykantowi puścić w obieg handlowy dopiero po zatwierdzeniu odnośnych próbek przez Generalną Dyрекcję Monopolu Tytoniowego. W tym celu winien fabrykant przed rozpoczęciem fabrykacji przedłożyć po 4 egzemplarze każdego gatunku i opakowania papierosów i tytoniów krajanych i po dwa egzemplarze każdego gatunku i opakowania cygar, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia:

- a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego,
- b) na obszarze b. zaboru pruskiego izbie skarbowej w Poznaniu.

W wypadkach pod a) zatwierdzi próbki bezpośrednio Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego, zaś w wypadkach pod b) ta ostatnia przez osobnego eksperta wydelegowanego w swoim czasie do izby skarbowej w Poznaniu aż do czasu ustanowienia przy izbie odpowiedniego stałego organu technicznego.

Z próbek zatwierdzonych w izbie skarbowej w Poznaniu winna ta ostatnia zatrzymać dla użytku urzędowego własnego, tudzież użytku izby skarbowej w Grudziądzu połowę, zaś drugą połowę odesłać bezzwłocznie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.

W razie zamówienia przez Generalną Dyрекcję Monopolu Tytoniowego w fabryce towaru do rządowych magazynów (vide § 8 i 9) winien odnośny fabrykant jeszcze przed wykonaniem zamówienia prze-

śłać bezzwłocznie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego po 2 egzemplarze próbek zamówionych papierosów i tytoniów i po 1 egzemplarzu cygar i tabaki i to osobno dla każdego magazynu sprzedaży, do których towar został przez Generalną Dyрекcję Monopolu Tytoniowego zadysponowany.

8) W każdej umowie Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego zastrzega sobie prawo poboru całej produkcji fabryki do magazynów sprzedaży celem repartycji w własnym zarządzie.

Za pobrane wyroby płać będzie Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego fabrykantowi detaliczną cenę sprzedażną po potrąceniu:

- a) zysku monopolowego, określonego w § 5 punkt 1.
- b) rabatu sprzedażnego w wysokości 12% od detalicznej ceny sprzedażnej.

Powyższa cena kupna rozumie się razem ze skrzyniami loco ten magazyn sprzedaży, który Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wskaże fabrykantowi. Dowóz zatem towaru do Magazynu sprzedaży odbywa się na koszt i ryzyko fabrykanta.

9) Ewentualną decyzję co do korzystania w całości, lub w części z przywileju wymienionego w punkcie 7 obowiązana jest Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego podać do wiadomości fabrykanta w pierwszych dniach, a najpóźniej do 15-go każdego miesiąca, wyszczególniając gatunki i ilości pobrać się mających wyrobów, jakoteż miejsce i terminy dostawy.

Wyroby pozostałe fabrykantowi poza tą dyspozycją może tenże rozsprzedać na własną rękę między koncesjonowanych kupców tytoniowych na następujących zasadach:

Na obszarze dzielnicowym, na którym fabryka wyrobów tytoniowych jest położona, wolno fabrykantowi sprzedawać swoje wyroby tak hurtownikom, jak i detalistom bez ograniczenia.

Na sprzedaż wyrobów tytoniowych do innej dzielnicy należy uzyskać zezwolenie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego. O zezwolenie takie ubiegać się mogą wszyscy hurtownicy i detaliczni koncesjonowani kupcy tytoniowi, pragnący nabyć towar w fabryce położonej w innej dzielnicy Państwa. Zgłoszenia zaopatrzone adnotacją miejscowej władzy skarbowej, stwierdzającą, iż petent posiada koncesję, względnie patent na sprzedaż wyrobów tytoniowych, winny zawierać dokładnie ilość i gatunek wyrobów tytoniowych, tudzież siedzibę i nazwę fabryki, z której towar ma być sprowadzony. Zgłoszenia mają być wnoszone w pierwszych dniach każdego miesiąca bezpośrednio do fabryk, które w terminie do 20 prześlą Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego summarycznie spis wszystkich zamówień do ewentualnego zatwierdzenia. Po otrzymaniu od Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego zatwierdzonego spisu wolno fabrykom zamówienie wykonać.

10) Wszystkie wyroby tytoniowe wypuszczane z fabryki prywatnej w obieg handlowy muszą być opatrzone opaską, stwierdzającą, że za odnośne opakowanie zysk monopolowy został ściągnięty. Opaski te mają być z dniem 1 sierpnia 1922 r. jednolite dla całego Państwa. Aż do wydrukowania nowego typu opasek, co nastąpi z końcem grudnia 1922 r. należy

począwszy od 1 sierpnia zastosować wszędzie opaski używane obecnie w b. Królestwie Polskiem.

W tym celu winny izby skarbowe bezzwłocznie zamówić potrzebne dla ich okręgów zapasy powyższych opasek w Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, która wyda odpowiednie dyspozycje Wydziałowi Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu, a następnie rozdzielić je odpowiednio między kasy skarbowe. Na każdej opasce opatrzonej napisem Państwowy Monopol Tytoniowy, uwidoczniony jest rodzaj i gatunek wyrobu, oraz ilość sztuk, względnie gramów tegoż wyrobu, natomiast zysk monopolowy (cena opaski) nie jest wydrukowany, albowiem zysk ten jest zmienny i zależny od każdorazowo ustanowionego cennika wyrobów tytoniowych, do którego stoi on w stosunku procentowym, oznaczonym w § 5 ustęp 1.

11) Potrzebne do oklejania wyrobów tytoniowych opaski monopolowe winni fabrykanci zakupywać zgóry za gotówkę w kasach skarbowych.

Znajdujące się z dniem 31 lipca 1922 r. zapasy dotychczasowych banderol w fabrykach położonych na obszarze b. zaboru pruskiego i ziemi wileńskiej należy urzędownie zbadać i ściągnąć je z fabryki z zaliczeniem na korzyść tej ostatniej wypadającej za te banderole kwoty, które należy fabrykantowi zwrócić w gotówce lub odliczyć przy kupnie nowych opasek.

Takie samo zbadanie zapasu opasek w fabrykach należy przeprowadzać również przed każdą zmianą cennika wyrobów tytoniowych, ściągnając za te zapasy opasek dopłatę w razie podwyżki cennika, względnie bonifikując różnicę ceny w razie zniżki cennika.

12) Za dostatecznym zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez Departament Kredytowy Ministerstwa Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykanci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od Ministerstwa Skarbu jednomiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty, odpowiadającej miesięcznemu zapotrzebowaniu. Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane w ciągu jednego miesiąca płatne są najpóźniej w ostatnim dniu kalendarzowym następnego miesiąca, a o ile byłby to dzień świąteczny, w dniu poprzedzającym.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu.

Fabrykom, znajdującym się w siedzibie Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, może być na ich prośbę dozwolony dotychczasowy pobór opasek monopolowych.

Podania o udzielenie kredytu należy wnosić do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego za pośrednictwem izb skarbowych, które bezzwłocznie mają je przelać Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego z odpowiednim sprawozdaniem.

Fabrykanci wyrobów tytoniowych, którzy według dotychczasowych przepisów korzystali z kredytu banderol, obowiązani są spłacić wszystkie pokredytowane sumy w terminie ich płatności, najpóźniej jednak do końca października 1922 r. Począwszy od 1 sierpnia 1922 r. wszystkie upoważnienia na powyższe dawne kredyty tracą swoją moc.

13) Ze względu na niemożność techniczną przystosowania w b. dzielnicy pruskiej odrazu przemysłu cygarowego do nowych warunków produkcyjnych dopuszcza się w tejże dzielnicy w pierwszym okresie przejściowym t. j. w czasie od pierwszego sierpnia do do 31 października 1922 r. dotychczasowe opakowanie i sposób sprzedaży cygar, cygaretek, tytoniu fajkowego, tabaki do zazywania i tytoniu do żucia z pobieraniem i nadal zysku monopolowego nie w postaci opasek monopolowych, lecz wartościowego podatku od surowca (Wertzoll), który z dniem 1 sierpnia 1922 r. podwyższa się z 40% na 80% (osiemdziesiąt). Podatek powyższy może być kredytowany na tych samych warunkach, jak i opaski monopolowe, należy przeto co do niego zastosować analogicznie postanowienia ustępu 12.

Wszystkie inne postanowienia § 5 niniejszego rozporządzenia, nie stojące w sprzeczności z omówionym na wstępie wyjątkiem co do opakowania i poboru podatku wartościowego, stosują się od pierwszego sierpnia także i do wielkopolskich i pomorskich fabryk cygar, tytoniu fajkowego, tabaki i tytoniu do żucia, a zatem w szczególności obowiązek spisania umów, klasyfikacji wyrobów na gatunki, ustalenia wagi i ceny i t. p. Przy spisywaniu umów należy odnośnym fabrykantom zwrócić wyraźnie uwagę, że w ciągu okresu przejściowego do 31 października 1922 r. winni przygotować swoją fabrykację i sprzedaż na ścisłe zastosowanie wszystkich postanowień § 5 niniejszego rozporządzenia w szczególności na pobór zysku monopolowego w postaci opasek z wynikającymi stąd konsekwencjami co do opakowania wyrobów.

14) Z uwagi na postanowienia art. 55 ustawy wolno fabrykantom w okresie umowy oznaczonym w § 4 przerabiać tylko surowiec tytoniowy, zakontraktowany przed 29 czerwca 1922 r.

Podania o pozwolenie na sprowadzenie do fabryki surowca zakontraktowanego, należy poprzeć wiarogodnymi dokumentami, stwierdzającymi w sposób pewny, że towar został zakontraktowany przed dniem 29 czerwca 1922 r. O zaopatrzeniu fabryk w surowiec na dalszy okres przejściowy wydane zostaną osobne zarządzenia. W razie gdyby dla celów racjonalnego zużycia posiadanych, lub zakontraktowanych zapasów surowca tytoniowego, potrzeba było uzupełnić je odpowiednimi sortami, potrzebnymi do odnośnych mieszanek tytoniowych, upoważnia się Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego do wydawania zezwoleń fabrykom na zakupno powyższych uzupełnień zapasów surowca w imieniu Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, lecz na rachunek i ryzyko własne, poczem Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego prześle tenże surowiec fabrykom do przeróbki. Rachunki tego kupna, przedłożone Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego muszą być potwierdzone przez miejscowy konsulat polski, lub w razie braku takiego przez inny konsulat, lub kompetentną władzę publiczną danej miejscowości, albo też wreszcie przez zaprzysiężonego maklera, co do którego złoży się Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego konsularne zaświadczenie iż odnośna osoba pełni istotnie funkcje zaprzysiężonego maklera.

§ 6. Umowy ułożone według powyższych za-
sad spiszą z fabrykantami izby skarbowe w 3 jedno-
brzmiających egzemplarzach, z których jeden pozostać
ma w rękę fabrykanta, drugi w rękę izby skarbowej,
zaś trzeci egzemplarz, opatrzony przez fabrykanta
klauzulą: „Umowę niniejszą akceptujemy i przyjmu-
jemy do wykonania“ należy bezzwłocznie przesłać
do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

Odpisy umów prześlą izby skarbowe:

- a) wszystkim izbom skarbowym w wymienio-
nych wyżej dzielnicach,
- b) odnośnemu urzędowi skarbowemu akcyz
i monopolów państwowych,
- c) odnośnemu organowi skarbowemu stale fa-
brykę dozoruującemu,
- d) okręgowej Izbie Kontroli Państwa.

§ 7. Od spisanych umów ściągną izby skar-
bowe przypadającą opłatę stemplową.

§ 8. Z uwagi na to, że w b. Królestwie Pol-
skiem aż do wprowadzenia ustawy monopolowej cy-
gara i tabaka do zażywania stanowiły artykuły pod-
legające akcyzie po myśli rosyjskiej ustawy akcyzo-
wej, przeto z chwilą objęcia tych wyrobów ustawą
monopolową zarządza się:

1) Do umów zawartych dnia 1 sierpnia 1922 r.
z fabrykami tytoniowymi, wyrabiającymi także i cygara,
lub tabake, należy włączyć również i te ostatnie wy-
roby.

2) W pierwszym okresie t. j. do 31 październi-
ka 1922 r. dopuszcza się dla fabryk w b. Królestwie
Polskiem tylko 4 gatunki cygar, a mianowicie: gat.
średni A, przedni B, przedni A i najprzedniejszy B,
i tylko jeden gatunek tabaki do zażywania. Dla każ-
dego gatunku cygar dopuszczone są 3 formaty i 3
nazwy, dla tabaki dwie nazwy.

3) Opakowanie dla cygar pozostawia się jak
dotychczas po 10, 25 i 50 sztuk, dla tabaki po 50 gr.

4) Pozostałe dn. 31 lipca 1922 r. u fabrykantów
zapasy dotychczasowych banderol cygarowych i ta-
bacznych mają być przez izby skarbowe zbadane
i ściągnięte, a następnie bezzwłocznie przekazane
Głównemu Urzędowi Kasowemu Ministerstwa Skarbu
całem przedruku na odpowiednie monopolowe opaski.

5) Za ściągnięte z fabryk banderole należy fa-
brykom zwrócić uiszczoną za nie należność w go-
tówce, lub zarachować na ich dobro przy następnym
wykupnie opasek (w cenie 25% vide § 5).

6) Jako tymczasowe opaski monopolowe cyga-
rowe służyć będą w pierwszym okresie dotychcza-
sowe banderole cygarowe po przedrukowaniu ich z ozna-
czeniem gatunku. Dla gatunku najprzedniejszego B
służy się banderol machorkowych, gatunku najprzed-
niejszego po przedrukowaniu ich napisem cygara.

7) Jako tymczasowe opaski monopolowe dla
tabaki do zażywania, służyć będą dotychczasowe ban-
derole tabaczne, po przedrukowaniu na nich gatunku.

8) Znajdujące się dnia 31 lipca 1922 r. u fabry-
kantów i sprzedawców zapasy gotowych cygar i tabaki
do zażywania, opatrzonych dotychczasowymi bande-
rolami, bez różnicy czy są krajowego lub zagranicznego
pochodzenia, nie podlegają opłacie dodatkowej, win-

ny być jednak rozsprzedane po dotychczasowej cenie
najpóźniej do 31 października 1922 r. Pozostałe je-
szcze w sprzedaży po tym terminie powyższe wyro-
by należy traktować jak nieopodatkowane i dozwolić
na ich sprzedaż jedynie pod warunkiem ponownego
oklejenia normalnymi opaskami monopolowymi.

9) Z dniem 1 listopada 1922 r. zastosowane będą
co do warunków umowy także i dla fabrykantów cy-
garowych b. Królestwa Polskiego wszystkie inne po-
stanowienia § 5 niniejszego rozporządzenia (z wyjąt-
kiem ustępu 13).

§ 9. Z uwagi na to, że w dzielnicy pruskiej
przechodzi się z systemu akcyzowego do monopol-
owego przyczem zysk monopolowy pobiera się w po-
staci podwyższonego do 80% dotychczasowego po-
datku wartościowego (Wertzoll) od surowca tytonio-
wego przeznaczonego do fabrykacji cygar, tytoniu
grubo krajanego, tabaki do zażywania i tytoniu do
żucia, zarządza się co następuje:

1) Izby skarbowe w Poznaniu i Grudziądzu prze-
prowadzą zbadanie znajdujących się dnia 31 lipca
1922 r. w fabrykach powyższych wyrobów tytoniowych,
zapasy surowca, od którego opłacono już celną opłatę
wartościową (Wertzoll) tudzież zapasy gotowych wy-
robów wyprodukowanych z takiegoż surowca jako to:
cygar, cygaretek, tytoniu grubo krajanego, tabaki do
zażywania i tytoniu do żucia.

Przy badaniu powyższem należy skonstantowane
ewentualnie zapasy surogatów tytoniowych urzędo-
wnie ubezpieczyć i po myśli artykułu 4 ustawy mo-
nopolowej wezwać fabrykę do usunięcia tegoż suro-
gatu z fabryki w terminie określonym, jako niedo-
zwolonego do przeróbki surowca.

2) Od zbadanych jak powyżej zapasów surowca
tytoniowego, podlegającego opłacie celnej wartości-
owej ściągną izby skarbowe dodatkową opłatę war-
tościową (Wertzoll) w tej samej wysokości w jakiej
ona według zapisków kontrolnych od tegoż surowca
już poprzednio została ściągnięta, tak, by łączna
kwota podatku już uiszczonego wraz z dopłatą wy-
nosiła 80% ceny fakturowej. Taką samą dopłatę
ściągnąć też należy od gotowych wyrobów, wymie-
nionych w ustępie 1 a znajdujących u fabrykantów.
Przy obliczeniu tej dopłaty należy co do jakości uży-
tego surowca przyjąć przeciętną jego cenę.

Przypadająca do ściągnięcia od fabrykanta do-
datkowa opłata wartościowa od surowca i od wyro-
bów gotowych może mu być pokredytowana z ter-
minem płatności do 30 września 1922 r.

3) znajdujące się dnia 31 lipca 1922 r. na zapasie:

a) u sprzedawców i fabrykantów:
papierosy i tytonie cienko krajane, opatrzone
dotychczasowymi banderolami,

b) u sprzedawców:

cygara, cygaretki, tytoń grubo krajany, tabaka
do zażywania i tytoń do żucia, nieopatrzone
żadnymi opaskami monopolowymi, nie pod-
legają opłacie dodatkowej, winny być jednak
rozsprzedane po dotychczasowej cenie w ter-
minie najpóźniej do 31 października 1922 r.
Pozostałe jeszcze w sprzedaży po tym ter-
minie powyższe wyroby należy traktować jak
nieopodatkowane i dozwalać na ich sprzedaż

Jedynie pod warunkiem ponownego oklejenia normalnymi opaskami monopolowymi, a to bez względu na to, na obszarze jakiej dzielnicy wyroby te znajdować się jeszcze będą w sprzedaży.

4) Postępowanie w sprawie zapasu banderol dotychczasowych wychodzących z użycia z dn. 1 sierpnia 1922 r. opisano w § 5 ustęp 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Zapasy gotowych wyrobów tytoniowych już obanderolowanych, znajdujące się w dniu 31 lipca 1922 r. na składzie u fabrykantów i sprzedawców na obszarze ziemi wileńskiej, należy traktować identycznie jak to ustanowiono w § 8 ustęp 3 odnośnie do wyrobów wielkopolskich. Również i co do zapasu starych banderol stosuje się postępowanie, wymienione w § 8 ustęp 4.

§ 11. W wykonaniu § 6 ustawy monopolowej odnośnie do uprawy tytoniu zarządza się:

1) Plantatorzy, którym według dotychczasowych przepisów dozwolono na uprawę tytoniu na obszarze nie więcej niż 10 metrów kwadratowych winni uiścić na rzecz Skarbu opłatę monopolową (licencyjną) w kwocie mk. 600 poczem wolno im wyprodukowany tytoń użyć do własnej konsumpcji.

2) Plantatorzy uprawiający za zezwoleniem władzy skarbowej tytoń na obszarze większym, wolni są od opłaty, winni jednak cały wyprodukowany tytoń surowy odsprzedać po cenach taryfowych, przez Ministra Skarbu oznaczonych Skarbowi względnie koncesjonowanej fabryce prywatnej, która uzyskała na to zezwolenie Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

3) Postanowienia powyższe mają moc wyjątkowo tylko odnośnie do zbiorów z roku 1922.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze uzupełniać się będzie w miarę potrzeby dalszemi zarządzeniami wykonawczemi, obliczonemi na dalszy okres przejściowy aż do wydania kompletnych przepisów wykonawczych do ustawy o monopoli tytoniowym.

Minister Skarbu:

Jastrzębski